

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl JUDr. Miroslavou Fuksovou jako soudcem v právní věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████

zastoupený advokátem JUDr. Rostislavem Puklem
sídlem Svatoplukova 519, 698 01 Veselí nad Moravou

proti

žalovanému:

PROFI CREDIT Czech a. s., IČ 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

o zrušení rozhodčího nálezů

takto:

- I. Zamítá se žaloba žalobce, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný rozhodcem Mgr. Janem Fišerem, dne 16. 4. 2015, pod č. j. ██████████
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svojí žalobou domáhal po žalovaném zrušení rozhodčího nálezů vydaného 16. 4. 2015 rozhodcem Mgr. Janem Fišerem, kterým byla žalobci uložena povinnost nahradit žalovanému částku 54.722 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutu. Rozhodčí nález byl vydán na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

rozhodčí smlouvy z 20. 2. 2014 uzavřené ve vztahu ke smlouvě o úvěru. Ustanovení § 35 zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů umožňuje, aby návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl ve specifické situaci podán bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1 zákona. Krajský soud v Brně ve svém usnesení z 28. 6. 2018, č. j. 12 Co 590/2017-113, které bylo žalobci doručeno 30. 7. 2018, žalobci uložil, aby do 30 dnů od tohoto usnesení podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Lhůta pro podání návrhu na zrušení rozhodčího nálezu je zachována. Žalobce dále uvedl, že jsou zde důvody pro zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. f) zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, neboť rozhodčí smlouva, na jejímž základě byl vydán rozhodčí nález je neplatná, ve věci rozhodoval podjatý rozhodce a rozhodčí nález odsuzuje žalobce k plnění dle tuzemského práva nedovolenému, kdy smlouva o úvěru je neplatná jako celek. Dále žalobce poukázal na nález ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 4084/2012 z 11. 12. 2014, a dále uvedl, že dle tohoto nálezu Ústavního soudu je nutné dojít k závěru, že k vydání rozhodčího nálezu nebyla dána pravomoc rozhodce, ale je tedy naplněn další důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. c) zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů.

2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil a uvedl, že s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, například rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 1616/2014 nebo 33 Cdo 1354/2014. Žalovaný dále uvedl, že v rozsudcích je posuzována předchozí verze rozhodčí smlouvy, než je v konkrétním případě, v konkrétním případě je navíc rozhodčí řízení ústní a dvouinstanční. Dále žalovaný poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu II. ÚS 3413/2012. V uvedeném usnesení Ústavní soud ČR posuzoval námitky stěžovatelů, že předmětná rozhodčí doložka je neplatná, neboť článek 18 smluvních ujednání, které jsou součástí smlouvy o úvěru, dával věřiteli výběr dle vlastního uvážení ze tří tam uvedených rozhodců. Další důvod neplatnosti byl stěžovateli spatřován v tom, že je v rozporu s předpisy na ochranu spotřebitele v souvislosti s tím, že uzavřená smlouva je smlouvou formulářového typu. Žalovaný poukázal na usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky společnosti PROFI CREDIT Czech a. s. s konkrétním výčtem rozhodců za platné a nikoliv v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Žalovaný dále uvedl, že z opatrnosti zdůrazňuje, že samostatná rozhodčí smlouva obsahuje 13 konkrétně vyjmenovaných rozhodců ad hoc, na kterých se žalovaný se žalobcem dohodl. Jedná se o dvoustrannou dohodu, seznam rozhodců je tak jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený. Rozhodce mohl vybrat i dlužník. Pokud jde o ekonomickou závislost rozhodce a jeho podjatost, poukázal žalovaný na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, kdy v tomto rozhodnutí se Nejvyšší soud vyjádřil i k formulářovému způsobu uzavírání rozhodčí smlouvy.
3. Usnesením č. j. 55 Cm 277/2018-43 ze dne 26. dubna 2019 vyzval soud účastníky, aby sdělili soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání s tím, že pokud se ve stanovené lhůtě nevyjádří, bude mít soud bez dalšího za to, že s rozhodnutím ve věci bez jednání souhlasí. Na výzvu soudu sdělil žalobce prostřednictvím svého právního zástupce, že žalobce s rozhodnutím bez jednání souhlasí. Žalovaný se nevyjádřil. Soud měl proto bez dalšího za to, že s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí. Soud proto ve věci rozhodl vyhlášením rozsudku bez nařízení ústního jednání soudu v souladu s ust. § 115a o.s.ř.
4. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona č. 216/94 Sb., v rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen zákon) ve znění účinném od 1. 12. 2016, návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
5. Dle ust. § 35 odst. 1 zákona ve znění účinném od 1. 12. 2016, i když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1 podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, kromě důvodů uvedených dle zvláštního předpisu i tehdy, jestliže a) rozhodčí nález je ztížen vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f), a za b) strana, která musí mít zákonného

zástupce nebyla v řízení takovým způsobem zastoupena, jednání nebylo ani dodatečně schváleno, a za c) ten, kdo vystupoval v rozhodčím řízení jménem strany nebo jejího zákonného zástupce, nebyl k tomu zmocněn a jeho jednání nebylo ani dodatečně schváleno.

6. Dle ust. § 31 písm. a) zákona, soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže za a) byl vydán ve věci, u níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu.
7. Dle ust. § 31 písm. d) zákona, soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců.
8. Dle ust. § 41 písm. f) zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno nebo k plnění podle tuzemského práva nemožným či nedovoleným.
9. V projednávané věci se soud nejprve zabýval tím, zda žaloba žalobce byla podána včas, ve stanovené lhůtě. Listinným důkazem, rozhodčím nálezem rozhodce Mgr. Jana Fišera č. j. [REDACTED] ze dne 16. 4. 2015 bylo prokázáno, že rozhodce Mgr. Jan Fišer rozhodčím nálezem rozhodl o povinnosti [REDACTED] zaplatit společnosti PROFI CREDIT Czech částku 54.722 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutu a dále náhradu nákladů rozhodčího řízení. Dalším listinným důkazem (doručenka o doručení rozhodčího nálezu) vzal soud za prokázané, že citovaný rozhodčí nález rozhodce Mgr. Jana Fišera byl žalobci jako straně rozhodčího řízení doručen 6. 5. 2015. Dalším listinným důkazem, usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 12 Co 590/2017-113 ze dne 28. 6. 2018, bylo prokázáno, že tímto usnesením bylo rozhodnuto v právní věci vedené u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 44 EXE 455/2016 ve věci oprávněného PROFI CREDIT Czech proti povinnému [REDACTED] tak, že bylo rozhodnuto odvolacím soudem, že exekuce prováděná proti povinnému [REDACTED] exekutorem Mgr. Martinem Tunklem, na základě pověření Okresního soudu v Hodoníně 16. 11. 2016, se přerušuje a povinným se ukládá, aby do 30 dnů od právní moci usnesení podali u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu rozhodce Mgr. Jana Fišera ze 16. 4. 2015, č. j. [REDACTED] mimo jiné s odůvodněním, že odvolací soud sice nesdílí závěr soudu prvního stupně, pokud tento dovodil, že je dán prostor postupu dle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř., nicméně současně nemůže pominout tu skutečnost, že povinným uplatněná tvrzení směřují zejména k tomu, že ve smlouvě o úvěru došlo ke sjednání nepřiměřené výše smluvních úroků a smluvních pokut, a že tedy je smlouva o revolvingovém úvěru uzavřená 20. 2. 2014 absolutně neplatná, což lze podřadit pod výhrady podle § 31 písm. f) zákona o rozhodčím řízení je výkon rozhodčích nálezů, a že tedy jsou v tomto konkrétním případě splněny podmínky pro postup soudu dle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů.
10. V projednávané věci soud při posuzování toho, zda žaloba žalobce byla podána včas, vycházel ze znění zákona účinného od 1. 12. 2016, respektive znění novely provedené zákonem č. 258/2016 Sb., která nabyla účinnosti dnem 1. 12. 2016, a to s ohledem na přechodná ustanovení uvedená v zákoně č. 258/2016 Sb., část sedmá, článek IX. Dle těchto přechodných ustanovení se platnost rozhodčí smlouvy posuzuje dle znění zákona účinného v době uzavření rozhodčí smlouvy a rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv, uzavřených přede dnem účinnosti nabytí tohoto zákona, se projednají a rozhodnou dle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že přechodná ustanovení nehovoří o žalobách na zrušení rozhodčích nálezů, tato řízení se vedou dle znění zákona účinného v době podání žaloby, tudíž v projednávané věci dle znění zákona ve účinného od 1. 12. 2016.
11. Jak vyplynulo se shora uvedených listinných důkazů, napadený rozhodčí nález vydaný rozhodcem Mgr. Janem Fišerem byl vydán dne 16. 4. 2015 a žalobci jako straně rozhodčího řízení pak prokazatelně doručen dne 6. 5. 2015. Žaloba žalobce na zrušení rozhodčího nálezu byla soudu podána dne 29. 8. 2018. Z toho je zřejmé, že žaloba žalobce na zrušení rozhodčího nálezu nebyla podána ve lhůtě stanovené v § 32 odst. 1 zákona, tudíž ve lhůtě do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá. Žalobce v žalobě uvedl,

že žaloba je podána včas, neboť byla dodržena lhůta, které byla žalobci poskytnuta Krajským soudem v Brně v usnesení č. j. 12 Co 590/2017-113, které bylo žalobci doručeno 30. 7. 2018 a ve kterém bylo žalobci uloženo, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení podal u příslušného soudu návrh na zrušení rozhodčího nálezu. Žalobce dle svých tvrzení má za to, že žaloba byla podána včas. Soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že žaloba byla podána včas, a to v rámci exekuce, kdy byla dodržena lhůta dle ust. § 35 zákona. Postup dle ust. § 35 odst. 1 písm. a) zákona dopadá na ty situace, kdy strana, již se rozhodčí nález týká, nepodala ve lhůtě dle § 32 odst. 1 zákona návrh na zrušení rozhodčího nálezu, byl proti ní nařízen výkon rozhodčího nálezu. Tato strana může bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1 podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, pokud rozhodčí nález je stížen některou z vad uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f). Jak vyplývá z usnesení Krajského soudu v Brně, žalobce se domáhal zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí a poukazoval na vadu rozhodčího nálezu dle § 31 písm. f) zákona. Shodně tak tvrdí i v žalobě na zrušení rozhodčího nálezu, kdy žalobce dovozuje, že jsou tu dány důvody pro zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. f) zákona, neboť rozhodčí smlouva je neplatná, ve věci rozhodoval podjatý rozhodce a zároveň rozhodčí nález odsuzuje žalobce k plnění dle tuzemského práva nedovolenému. Žalovaný důvod dle ust. § 31 písm. f) zákona dovozuje především ze skutečnosti, že došlo ke sjednání nepřiměřené výše smluvních úroků a smluvních pokut a tudíž smlouva o revolvingovém úvěru uzavřená mezi žalobcem a žalovaným 20. 2. 2014 je absolutně neplatná. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že rozhodčí nález Mgr. Jana Fišera není stížen vadou tvrzenou žalobcem, na kterou dopadá ust. § 31 písm. f) zákona, a to že rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno nebo plnění podle tuzemského práva nemožné vůči nedovolenému. Jak vyplynulo z listinného důkazu, rozhodčího nálezu vydaného Mgr. Janem Fišerem, rozhodce rozhodl na základě návrhu na zahájení rozhodčího řízení, kterým se žalovaný v pozici žalobce v rozhodčím řízení domáhal vydání rozhodčího nálezu, a pro pohledávku ze smlouvy o revolvingovém úvěru. Ustanovení § 31 písm. f) zákona řeší situace, kdy bylo rozhodčím nálezem přisouzeno plnění, které nebylo oprávněnou stranou žádáno (například přisouzení vyššího finančního plnění), a dále případy přiznání plnění dle tuzemského práva nemožného či nedovoleného, tedy situace, kdy plnění je objektivně nemožné (z právního či fyzického hlediska) a dále plnění dle tuzemského práva nedovolené vnitrostátním právem ČR. V tomto případě žalobce tvrdí, že rozhodčí nález odsuzuje žalobce jako povinného k plnění, které je nedovolené či nemožné a poukazuje na výši smluvních pokut a úroků v rozporu s dobrými mravy. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu ČR (například rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 2675/2007), dle § 31 písm. f) zákona č. 216/94 Sb. ve znění pozdějších předpisů nelze zrušit rozhodčí nález jen proto, že zavazuje k plnění, které je v rozporu s dobrými mravy. Tudíž ani tento argument žalobce pro uplatnění důvodu pro zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. f) zákona neobstojí. Žádný jiný důvod pro zrušení rozhodčího nálezu, který předpokládá ust. § 35 odst. 1 písm. a) zákona, tedy důvody uvedené v § 31 písm. a) nebo d), žalobce ani netvrdil. V žalobě tvrdil pouze důvod dle § 31 písm. c) zákona, na který však nepomýšlí ust. § 35 odst. 1 zákona. Ze všech výše uvedených důvodů nezbylo soudu než uzavřít, že v případě žalobce nedošlo k prolomení lhůty uvedené v § 32 odst. 1 zákona, neboť napadený rozhodčí nález není stížen žádnou z vad uvedenou v § 35 odst. 1 písm. a) zákona, respektive zejména tvrzenou vadou uvedenou v § 31 písm. f) zákona. Přestože žalobce splnil lhůtu uloženou mu v usnesení Krajského soudu v Brně, k podání žaloby na zrušení rozhodčího nálezu, soudu nezbylo, než s ohledem na shora uvedené odůvodnění konstatovat, že žaloba nebyla podána ve lhůtě dle § 32 odst. 1 zákona, kdy nedošlo k prolomení této lhůty s poukazem na ust. § 35 odst. 1 zákona, a tudíž žaloba byla zamítnuta jako opožděná. Z tohoto důvodu se soud nezabýval dalšími žalobcem tvrzenými důvody pro zrušení rozhodčího nálezu.

12. Vzhledem k tomu, že žalovaný měl ve věci plný úspěch, má dle ust. § 142 odst. 1 věta první o.s.ř. proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému však náklady nevznikly, nezbylo soudu než rozhodnout tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Pardubice 11. září 2019

JUDr. Miroslava Fuksová v. r.
soudce